

3dje. Behandling af Finansloven maa komme faadanne Momenter frem, at det maa staa i et klarere Lys, hvortil Bevillingen skal brues, og hvorledes disse Konsulenter, som der her er Tale om til Støtte for dansk Industri og Haandværk, da skulle virke, og i hvilke forskellige Grene de skulle ansættes, saaledes at det maa blive mere klart for Medlemmerne, at det er en nyttig og god Bevilling. Jeg tillader mig at udtale, at jeg har i Sinde allerede nu at give min Stemme til den med det Haab for Dje, som jeg nu har udtalt.

3. Forbindelse dermed vil jeg tillade mig med nogle faa Ord at omtale den Bevilling, der er nægtet til det danske Hjerkræavlselskab i Aarhus. For mig staa Hjerkræavlen saaledes, at den i sig danner en Forening af Formaal haade for vort Landvæsen i strengere Forstand og ogsaa for andre Virksomheder her, idet det dog er en Kendsgerning, at det, som det især kommer an paa under Hjerkræavlen, nemlig Hønseavl, paa ingen Maade er indskrænket til Landet, men ogsaa drives, ikke blot som Sport, men ogsaa som en Indtægtstilbe, i alle vore Købstæder — maaste i Hovedstaden i overordentlig ringe Grad, men i alle de øvrige Købstæder. Der er af den ærede fungerende Ordfører (Meergaard) mod denne Bevilling, som jo gaar ud paa en Forsøelse af det Bidrag, der i Fjor blev ydet til Hjerkræavlselskabet, fremsat den Indvending, at Foreningen ikke lod høre meget fra sig. Det tror jeg ikke har sin fulde Berettigelse at sige om denne Forening. Jeg har været til Stede i det mindste ved en Udstilling, som denne Forening har haft, og jeg har derved forvissnet mig om, at dens Formaal er godt, og at den ikke holder sig til Fremstilling af Specialiteter, som ikke have Interesse for Landet i sin Helhed, men har haft aabent Blik for, at det, hvorpaa det især kommer an, er Hønseavl, og de Bestræbelser, som blive gjort i den Retning, ere vistnok haade nyttige, gode og almenomsfattende. Selskabet udgiver et Tidsskrift, som kommer alle Deltagerne i Hænde. Det udgaar to Gange om Maanedes, og man kan deraf se, at de Formaal, for hvilke der kæmpes, blive almindelig bekendte, og at Vænsningen af de Opaver, som stilles, kommer alle Medlemmer til Gode. Naar det Bidrag, som hdes af Foreningen, er temmelig ubetydeligt, som den ærede Ordfører bemærkede — jeg tror, han anførte 7,000 Kr., — saa skal jeg dertil dog bemærke, at Kontingentet, 2 Kr. for hvert Medlem, er sat saa lavt, for at Almuesfolk og uformuende Folk ogsaa kunne være Deltagere i Selskabet.

Dette viser jo, at der altsaa er et temmelig betydeligt Medlemsstal, hvad der er særdeles glædeligt. Jeg tror, at efter at der i det mindste i en enkelt Retning har fundet en Sammensmeltning Sted mellem dette Selskab og et andet, der eksisterer her i Kjøbenhavn, er det ogsaa rivende Fremskridt, begge disse Selskaber gøre, og fornemmelig Hjerkræavlselskabet i Aarhus. Det er jo en meget vigtig Eksportartikel, som fremkommer ved de Bestræbelser, som gaa ud paa Hønseavl. Væggehandelen er tiltaget saa stærkt her i Landet, at Udførselen af Væg nogenlunde nærmer sig Værdien af vor Udførsel af Heste. Nu er der gjort overordentlige Bestræbelser for Hesteavl, og ingen tvivler om, at den er nyttig og nødvendig. Der burde altsaa ogsaa — mener jeg — tilstræbes at fremme alt, som gaar ud paa en større Produktion af Væg, der danner en saa vigtig Udførselsartikel. Gennemsnitsværdien af Udførselen af Væg i 1887—91 udgør 5,746,000 Kr., og i Mæret 1891, det sidste af de nævnte 5 Aar, udgjorde Værdien 7,199,000 Kr., og jeg skal blot ved Siden deraf nævne, at i 1891 udgjorde Værdien af udførte Heste 9,250,000 Kr. Jeg tillader mig derfor at anbefale den Bevilling, der her foreslaas nægtet, til Finansudvalgets nærmere Overvejelse, idet der maaste kunde være Haab om, at der kunde hdes noget af, hvad der ønskes, og om man ikke just vil og kan tilfredsstille Ønsket i dets fulde Omfang, nemlig Bevilling haade til Konsulent, Forsøgsgaarde og Tilskud til Tidsskrift, der da kunde komme en saa stor Tillægsbevilling allerede i Aar, at man kunde støtte Bestræbelserne med 1,000 Kr., saa kunde maaste de andre Formaal vente paa deres Udvikling til en belejliger Tid.

Da saa vil jeg gerne tillade mig at anbefale Fisterielskabet til en noget forøget Bevilling; men der har jo den fungerende Ordfører allerede udtalt sig til en vis Grad venligsinde. Fisteriet, som man sige, vedkommer ikke Landbruget. Det har været en Hovednæringsvej tidligere, men spiller endnu en betydelig Rolle og fortjener vistnok den største Opmærksomhed. Jeg vil til Slutning kun udtale, hvad jeg allerede har berørt tidligere, at der til Landbruget altsaa kræves bestandig forøgede Bevillinger, som jeg dog ønsker begrænsede saa vidt muligt, for at ingen skal kunne bebrejde os, at vi forlange mere, end der er nødvendigt. Der vil ogsaa snart fremkomme Ønske om en større Bevilling til Førelse af Stamboøger, Udgivelse af Foredrag og en Konto til Støtte af Foredragsvirksomhed i Landbrugets Interesse. Disse Ønsker ere allerede fremsatte paa et